

L'opció pels pobres a l'ACO

Està clar que els pobres no són el centre d'atenció de la nostra societat. El seu clam no és escoltat en un món tan ple de "sorolls". En una societat consumista, tothom vol tenir una posició social, una bona feina i, en qualsevol cas, obtenir suficients recursos i mitjans no només per viure sinó per "super-viure" i ser ben considerats!. Els privilegis, el prestigi i els diners són els cants de sirena del sistema capitalista i qui més, qui menys, vol gaudir-ne o tenir-ne. Sovint anem amb els ulls tancats davant la pobresa i les causes que la provoca, segurament perquè si els obrim ens qüestionem el nostre estil de vida.

No obstant, des dels llocs on som, veiem que moltes persones –evidentment no només cristianes– tenen posades la seva mirada, les seves capacitats i energies en la lluita col·lectiva per un món millor, que es tradueix en practicar la solidaritat a través del servei (tot i que moltes vegades està molt amagat). I és en aquest esperit que han trobat el sentit profund i esperançat de la seva vida.

L'ACO, al curs 2010-2011, hem treballat sota un lema de fons que ens ha guiat al llarg de l'any: "L'opció preferencial pels pobres des de la militància obrera i cristiana". En la majoria dels grups, on revisem la nostra vida a la llum de l'Evangelí, hem reflexionat sobre la nostra vivència al respecte per renovar el nostre compromís de manera personal i col·lectiva. Algunes de les aportacions que han fet els grups les volem compartir en forma de decàleg.

1. Avui, més que mai, en una situació de crisi profunda econòmica, financera, energètica, alimentària i de valors, notem i vivim la injusta distribució de la riquesa a casa nostra i a tot el món. **No n'hi a prou amb contribuir a l'alleujament de les conseqüències d'aquesta situació; hem de prendre el compromís de fer contínuament una anàlisi de la realitat que vivim** –entendre els signes dels temps– per a prendre'n consciència i fer-ne denúncia.

2. **Hem descobert les nostres febleses** (econòmiques, de salut, espirituals, de dependència,...). La pobresa també està relacionada amb la manca de seguretat que podem experimentar; per tant, ens sentim pobres quan estem despullats de seguretats. **Quan ens sentim febles junt amb els altres, ens sentim propers i iguals.**
3. **L'opció pels pobres implica, necessàriament, la denúncia de les injustícies, encara que aquestes es disfressin de lleis. Per tant, pot voler significar desobeir segons quines lleis** (la d'immigració, per exemple). I també significa transgredir el nostre propi pensament, els prejudicis i clixés que moltes vegades tenim vers els altres.
4. Molts de nosaltres treballem –des de diversos àmbits- amb i per a persones amb dificultats (immigrants, persones en risc d'exclusió social, gent gran). **Ens sentim al costat d'aquells i aquelles que més pateixen les conseqüències de l'explotació laboral, la discriminació, les injustícies, l'atur i l'exclusió social;** situacions que s'han incrementat amb l'actual crisi. I també voldríem fer d'altaveu dels seus pensaments, reivindicacions, desitjos i aspiracions, ja que el nostre sistema social no dóna veu als pobres.
5. Ens sabem deixebles de Jesús que aixeca la persona humana amb la seva dignitat com a persona. Jesús posa als pobres al centre de la seva vida; són els predilectes de Déu. Jesús ens proposa ser pobres i mantenir un estil de vida pobre. **Una manera de viure que implica que, qui vol ser gran, ha de servir els altres** (Mt 10,37-39).
6. **Ens cal fer revisió de les nostres actituds:** no mirar cap a una altra banda, sentir la compassió que brolla de l'Evangeli de Jesús, no acomodar-nos, situar-nos amb els que més dificultats tenen i amb aquells a qui ningú no hi arriba, no acumular, viure una vida austera, ser senzills...
7. Sovint, la nostra vida de persones treballadores, amb els temps que estem vivint, ens fa "escombrar cap a casa" i ocupar-nos només dels "nostres", en molts sentits (dedicació en temps, en energies, econòmicament,...). **Però cal mantenir sempre una actitud constant de l'Evangeli:** estar atents i oberts, ser flexibles en el nostre camí, com ho fa el bon samarità en la paràbola que explica Jesús a l'Evangeli (Lc 10,25-37); ell va abandonar les seves ocupacions, es va aturar en el seu camí per atendre a qui necessitava ajut.
8. **Volem continuar llegint l'Evangeli des d'allà on Jesús s'encarna avui. Jesús ens convida a no tenir por i vol el canvi i la transformació.** Ens cal fer una experiència d'aprofundiment en les nostra vida interior per trobar Déu en allò quotidià i captar en tot moment el que Déu ens vol dir, i també per viure amb confiança.
9. **Cal que tota l'Església visqui aquesta dimensió que és imprescindible per a ser cristià.** No hauria d'existir cap cristià a les nostres comunitats que no estigués duent a terme alguna acció concreta envers els més necessitats.
10. **Restem oberts a tothom que vulgui participar de l'ACO,** a les persones que poguessin tenir més dificultats i vulguin fer un camí d'aprofundiment de la fe -unida a la vida- en comunitat, entre treballadors.

Acció Catòlica Obrera (ACO), octubre 2011